

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 266

гр. Бургас, 31.01.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СТАНИМИРА АНГ. ИВАНОВА**

като разгледа докладваното от **СТАНИМИРА АНГ. ИВАНОВА** Частно наказателно дело № 20232120200103 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод жалбата на Е. М. З., сочена като пострадал по ДП № 251 ЗМ -105 /2017г. по описа на ОД на МВР- Бургас, пор.№ 792/2017г. по описа на Районна прокуратура-Бургас, депозирана чрез адв.О. Д. А. от АК-Варна, срещу постановлението на прокурор при Районна прокуратура-Бургас, ТО-Поморие от 15.02.2022г. за прекратяване на наказателното производство. В жалбата се излагат подробни доводи за неправилност и необоснованост на изводите, до които е достигнало държавното обвинение и мотивирали го за прекратяване на наказателното производство, с оглед на което се моли за отмяна на обжалвания акт.

Съдебният състав намира депозираната жалба за *допустима*. Подадена е до БРС от надлежна страна – пострадал в наказателното производство, чрез надлежно упълномощен повереник, против подлежащ на обжалване акт. Същата е депозирана в срок. По делото не е приложен описаният в придружителното писмо на Районна прокуратура-Бургас-ТП-Поморие плик от пощенския оператор „Спиди“, удостоверяващ спазването на срока по чл.244, ал.5 НПК за обжалване на постановлението от пострадалото лице, поради което съдът приема жалбата за подадена в срока за обжалване, предвид посочената в нея дата 30.12.2022г.

Разгледана по същество жалбата е *неоснователна*.

От събраните доказателства се установява от фактическа страна следното:

Досъдебното производство е образувано с прокурорско постановление на 21.03.2017 г. (л.1, том втори) за това, че в условията на продължавано престъпление, в периода 2010 - 2015г. с цел да набави за себе си и за друго имотна облага възбудил и поддържал у Е. М. З. заблуждение - сключвайки предварителен договор за покупко - продажба на недвижим имот и с това причинил на същата имотна вреда на стойност 40 911 евро, като причинената вреда е в големи размери - престъпление по чл.210, ал.1, т.5, вр. чл.209, ал.1 от НК.

Руската гражданка - Е. З. живеела в гр.Москва, Руска Федерация. През 2010г. тя решила да си купи имот по морето в Република Б., поради което пристигнала в Б. на 22.03.2010г. за да огледа различни оферти за продажба на недвижими имоти. Първоначално свидетелката огледала няколко имота, предложени и от българо - руско дружество, но не си харесала. След това свидетелката З. се свързала с брокер на име Г. от гр. Бургас, която ѝ показала няколко обекта намиращи се в гр.Созопол, местност „Мапи“. След като свидетелката З. харесала един имот Г. я завела в гр.Бургас в офис, намиращ се в хотел „Б.“, при свидетелите Р.Л. и С. Л., които били съпрузи, а едновременно с това и съдружници на

дружество „Кондор Травел“ ООД.

На 24.03.2010г. в гр.Бургас между свидетелката Е. З. и свидетелят С. Л., бил сключен предварителен договор за покупко - продажба на недвижим имот, намиращ се в гр.Созопол, комплекс „Южна перла“. Предмет на договора била покупко - продажба на „студио“ № 24 с уговорена цена от 40 911 евро, които свидетелката З. трябвало да плати съгласно разписания в договора график и начин. Преди подписване на договора З. платила на свидетеля Л. сумата от 1500 евро. Свидетелката получила ключ за студиото и започнала да си го ползва.

На 30.04.2010г. по банков път от гр.Москва свидетелката З. превела по сметка на дружество „Кондор Травел“ ООД сумата от 18 000 евро.

На 04.06.2010г. между дружество „Кондор Травел“ ООД и Е. З. бил подписан анекс към договора за покупко-продажба на студио № 24 намиращо се в местността „Мапи“, в землището на гр.Созопол, съгласно който двете страни по взаимно съгласие са прекратили сключения между тях предварителен договор за покупко - продажба от 24.10.2010г. на недвижим имот, представляващ студио № 24. Страните са заявили, че по силата на анекса се освобождавали от отговорности една към друга, както и че нямали финансови претенции помежду си, като анекса служел и като разписка за това, че получената от продавача сума в размер на 18 000 евро по предварителния договор била върната изцяло на купувача при подписване на анекса.

На 09.07.2010г. свидетелката Р.Л. и С. Л. чрез надлежно упълномощени пълномощници продали притежаваните от тях дружествени дялове от капитала на „Кондор Травел“ ООД на дружество „Андра Холидейс“ ООД. С решение на съдружниците на „Андра Холидейс“ ООД от 12.07.2010г. наименованието на „Кондор Травел“ ООД било променено на „Андра БГ“ ЕООД.

На 15.07.2010г. чрез нотариален акт за покупко-продажба студио № 24 собственост на „Кондор Травел“ ООД било продадено на акционерно дружество „Бел Инвестмънтс Овърсийс Корпорейшън“.

След прекратяване на предварителния договор за покупко-продажба на недвижим имот - студио № 24 свидетелката Е. З. продължила да плаща пари за покупката на имота, като сумите плащала на свидетелите Ю.П. и А.А., които работели, като брокери в „Кондор Травел“ ООД.

На 03.09.2010г. свидетелката З. платила в брой сумата от 3 000 евро на свидетелката Ю.П., която и издала разписка.

На 10.09.2010г. „Бел Инвестмънтс Овърсийс Корпорейшън“ АД апортирало имота - студио № 24 в дружество „Бургас 2012“ АД.

На 24.09.2010г. свидетелката З. платила в брой на свидетелката Ю.П. сумата от 7 410 евро, която и издала разписка.

На 01.10.2010г. свидетелката З. платила в брой сумата от 1400 евро, за която свидетелката Ю.П. и издала разписка.

През месец март 2011г. свидетелката З. дала на свидетелят А.Т. сумата от 3885 евро за да направи вноската за апартамента. Впоследствие свидетелят Тарасов дал на свидетелката З. квитанция за платената сума, издадена на името на дружество „Бургас 2012“ АД.

На 05.06.2011г. свидетелката З. срещу разписка дала на свидетелката Ю.П. сумата от 160 евро.

На 15.06.2011г. свидетелката З. платила в брой сумата от 5000 евро на свидетелката Ю.П., която и издала разписка.

На 07.09.2011г. свидетелката З. платила в брой сумата от 1446 евро на свидетелката Ю.П., която и издала разписка.

Свидетелката З. плащала всички суми по предварителния договор в гр.Бургас, в хотел „Бургас“, където бил офиса на дружество „Кондор Травел“ ООД. До 2014г. З. посещавала няколко пъти офиса на дружеството, за да прехвърли собствеността на студиото, но от там и заявявали, че свидетелката Р.Л. и свидетелят С. Л. се намирили в САЩ.

През месец юни 2014г. в гр.Бургас, свидетелката З. се срещнала със свидетелката Л.а, като разговаряли относно прехвърлянето на собствеността върху недвижимият имот. На следващия ден след срещата свидетелката З. получила писмо - покана от свидетеля А.П. в качеството на управител на дружество „Бургас 2012“ АД с искане да плати сумата от 6818,50

евро представляваща дължимо ДДС и остатък от договорена сума.

Свидетелката З. депозирала искова молба пред Окръжен съд- гр.Плевен, където било образувано търговско дело № 48/2015г. С решение № 58 от 12.05.2016 г. на ОС - Плевен, потвърдено е решение № 116 от 22.06.2017г. на Апелативен съд-гр.Велико Търново, дружество „Андра БГ“ ЕООД- гр.Плевен било осъдено да заплати на свидетелката Е. З. сумата от 27476,34 евро представляваща платената от свидетелката част от цената за закупуване на недвижим имот, представляващ студио 24, намиращо се в местност „Мапи“, в землището на община Созопол договорена по предварителен договор за покупко-продажба сключен на 24.03.2010г. с дружеството „Кондор Травел“ООД /преобразувано в „Андра БГ“ ЕООД,/ заедно със законната лихва върху тази сума считано от 20.03.2015г. до окончателното и изплащане, като за разликата над 27476,34 евро до 37916 евро искът е бил отхвърлен, като погасен чрез прихващане с насрещно вземане на „Андра БГ“ЕООД за неустойка, което същото има срещу З. по чл.4, раздел V на договора в размер на 10439,66 евро, като за разликата над 37916 евро до претендираните с исковата молба 40911 евро иска е отхвърлен, като неоснователен.

По горното ДП № 251 ЗМ -105 /2017г. по описа на ОД на МВР- Бургас, пор.№ 792/2017г. по описа на Районна прокуратура-Бургас няма привлечено към наказателна отговорност лице. По делото са извършени множество процесуално-следствени действия, разпитани са свидетели и са приобщени различни писмени материали, вкл. са извършени експертизи, относими към предмета на провежданото разследване.

С оглед изложената фактическа обстановка, съдът намира за установено от правна страна следното:

В настоящото производство съдът има контролни функции и следва да провери законосъобразността и обосноваността на атакувания акт, като съобрази и анализира събраните в хода на образуваното досъдебно производство доказателства и прецени дали изводите на прокурора се подкрепят от доказателствения материал. Т.е. съдът следва да констатира дали е налице посоченото от прокуратурата основание за прекратяване на наказателното производство. В проверката по чл. 243, ал. 5 НПК съдът също трябва да прецени дали на досъдебно производство са били извършени всички възможни следствени действия за установяване на обективната истина и дали разследващите са пропуснали да съберат относими доказателства.

В случая представителят на БРП е прекратил наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК - поради изтекла давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 НК наказателното преследване и изпълнение на наказанието се изключват, когато е изтекла предвидената от закона давност.

Досъдебно производство № 251 ЗМ -105 /2017г. по описа на ОД на МВР- Бургас, пор. № 792/2017г. по описа на Районна прокуратура-Бургас е било образувано срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.210, ал. 1, т.5, вр. с чл.209, ал.1 НК, като наказанието, което се е предвижда за извършеното престъпление е „лишаване от свобода“ от една до осем години. Давностните срокове са предвидени в чл. 80, ал. 1 НК, като с оглед размера на предвиденото наказание за процесното престъпление, относима в случая е т. 3 на посочената норма и следователно давностният срок е в размер на 10 години.

Предвид нормата на чл. 80, ал. 3 НК давността за преследването започва да тече от довършване на престъплението. За да се прецени правилно дали в конкретната хипотеза е изтекла предвидената в закона давност, следва да се извърши проверка дали не е била налице някоя от предвидените в чл. 81, ал. 1 и ал. 2 НК предпоставки, при които се спира или прекъсва давността. По образуваното досъдебно производство няма данни да са били предприети действия от надлежните органи по преследване срещу конкретно лице, които да обуславят прекъсване на давността. Производството е било образувано срещу неизвестен

извършител и по делото не е бил привлечен обвиняем. Също така липсват данни давността да е била спирана.

Измамата е резултатно увреждащо престъпление. Резултатните престъпления се считат за довършени с настъпването на предвидения в състава конкретен престъпен резултат. Престъплението, за което се води настоящото досъдебното производство, е по чл.210, ал.1, т.5, вр. чл.209, ал.1 НК, като доколкото се касае до резултатно престъпление, същото е довършено с причиняването на имотната вреда в патримониума на пострадалия св. З..

Както се установи, престъплението, във връзка с което е било образувано прекратеното наказателно производство, е възможно да е било извършено най-късно на 07.09.2011г., когато свидетелката З. е осъществила последното плащане в брой на сумата от 1446 евро на свидетелката Ю.П.. След тази дата няма плащане във връзка с уговорената в предварителния договор стойност на продажната цена между нея и свидетелите Л.и. Представените квитанции към жалбата, дала повод за образуване на настоящото производство, както и наведените в нея твърдения, че последното имуществено разпореждане е от 04.06.2014 г., не могат да обосноват обратен извод, а именно, за неизтекла давност по чл.80 НК. Това е така, доколкото плащанията, които св.З. е правила във връзка с ползването от нея имущество, са направени именно в качеството ѝ на ползвател. Те са били насочени към дружеството, което е обслужвало и поддържало комплекса, в който се е намирало Студио №24. Действително това са разходи, вследствие на имуществени разпореждания от З. по повод на имота, правото на собственост върху който тя е очаквала да ѝ бъде прехвърлено, но по своето естество те не представляват имотна вреда, още по-малко съставомерна такава.

Следователно от тази дата – 07.09.2011 г. е започнал да тече срокът по чл. 80, ал. 1, т. 3 от НК, който е изтекъл на 07.09.2021 г., както правилно е посочено от наблюдаващият прокурор.

С изтичане на давността се погасява правото на държавата да ангажира наказателната отговорност на виновното лице, като в случай на изтичане на давностния срок в рамките на образувано наказателно производство, както е в настоящия случай, държавата губи правото си да продължи това производство и същото следва да бъде прекратено. Като е достигнал до същия правен извод, прокурорът е постановил правилен и законосъобразен акт, който следва да бъде потвърден от настоящия състав.

При наличие на положителен извод за изтекла давност е безпредметно да се обсъждат доводите за необоснованост на атакувания прокурорски акт.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал.6, т. 1 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановлението на прокурор при Районна прокуратура-Бургас, ТО-Поморие от 15.02.2022г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 251 ЗМ -

105 /2017г. по описа на ОД на МВР- Бургас, пор.№ 792/2017г. по описа на Районна прокуратура-Бургас, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 210, ал. 1, т.5, вр. с чл.209, ал.1 НК.

Определението подлежи на обжалване и протестиране пред Окръжен съд – Бургас в 7 – дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на повереника на жалбоподателя – адв. О. А. и на РП – Бургас.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____